

PEȘTERA CU APĂ DE LA GĂURI

Morac Iosif-A.S. EXPLORATORII, Reșița

Date Generale:

Sinonime-	Peștera La Găuri.
Situația marcării-	marcată
Localizare-	Munții Aninei, Dealul Moghila, La Găuri.
Valea-	Ogașul cu Peștera.
Localitatea-	Gârliște.
Județul-	Caraș-Severin.
Cordonate:	21°46'50" long E, 45°09'20" lat N.
Altitudine absolută:	305m.
Altitudine relativă:	5m.
Dezvoltare:	491.5m
Denivelare:	+8.2, -9.4m
Extensie:	150m

Peștera cu Apă de la Găuri se deschide în versantul drept al Ogașului cu Peștera în zona aval al văii la circa 500 m de confluența cu Valea Mare, peștera constituind resurgența apelor ce se pierd prin diferite ponoare din zonă. Peștera este umbrită de un eveniment tragic petrecut în vara anului 2002, în galeria de acces la circa 50 m de la intrare descoperindu-se corpul neânsuflit al unei fetițe de 13 ani.

Descrierea peșterii.

Peștera are 3 intrări, 2 fosile iar a 3-a temporar activă. Accesul în peșteră se face printr-o deschidere de 0,60 x 0,60 m ce debușează în galeria de acces lungă de 45 m, la început joasă și relativ lată (2,5 x 0,80) ca apoi să devină mai îngustă dar înălțându-se (1,2 x 3,0), ajungând în sala confluenței (20 x 15 x 10) de unde coborâm o săritoare de 2,5 m pentru a ajunge în galeria activă. În amonte galeria la început largă și înaltă (3,0 x 4,5) pe parcursul căreia întâlnim câteva marmite în care putem vedea perle de bazin, se îngustează treptat și după 50 m se ajunge la sifonul 2.

Peștera continuă cu o galerie ce urcă până într-o sală în pantă (10 x 15 x 8) cu planșeu argilos. Galeria continuă printr-un scurt canion lung de 25 m, în planșeul căreia se află mai multe marmite cu adâncimi de până la 2 m, finalul galeriei fiind un lac de 10 m lungime 2,5 m lățime și 2 m adâncime, continuarea devenind impenetrabilă.

Ne întoarcem în aval, la circa 10 m de sala confluenței pe partea stângă a galeriei se poate vedea oscurgere parietală ce coboară dintr-o galerie frumos concreționată ce vine dintr-un etaj fosil de circa 65 m dezvoltare.

Ne mai apare pe partea dreaptă un mic diverticul de 15 m îngust ce se termină cu un impenetrabil. Prin escaladarea hornului din galeria activă se ajunge în galeria ascunsă, lungă de 20 m care dă în galeria marelui horn frumos concreționat ce constituie al doilea sector fosil al peșterii, de 40 m lungime.

Coborând în sala confluenței, ne îndreptăm din nou spre galeria activă, trecem pe sub un portal și urmărim galeria activului în aval.

La început îngustă și înaltă de până la 7 m descendentă, după un parcurs de numai 22 m tavanul galeriei coboară brusc iar galeria se bifurcă, una urmând traiectul acei galeriei (0,35 x 0,45) , iar cealaltă ramură puternic meandrată după un parcurs de 10 m ajunge tot în galeria activului, care coboară treptat până ajungem în galeria sifonului 1, partea dreaptă a galeriei fiind ocupată de o terasă argilooasă acoperită parțial cu o crustă stalagmitică, iar în partea stângă și în fața galeriei drumul este barat de o scurgere parietală lungă de 10 m și 2,5 m lungime, apa ce staționează în acest loc formând un mic lac ce se prelungște și de

partea opusă a scurgerii, până în dreptul săliței puțului ce face legătura între galeria de acces și cea a activului (16 x 7 x 7). Lungimea parcursă este de 55 m.

După încă 18 m ajungem în dreptul unui tub înalt de 2,3 m prin care este eliminată apa din galeria activă. Peștera poate fi vizitată doar în perioadele uscate ale anului, întreaga galerie activă fiind ocupată de apa acumulată în urma topirii zăpezii sau în perioadele cu precipitații abundente.

Litologia și geneza peșterii

Peștera cu Apă de la Găuri este cantonată în imediata apropiere a contactului dintre calcarele Cretacicului superior cu gresile și argilele roșii a Permianului inferior.

Galeriile peșterii, sunt dezvoltate în calcare baremian-abțiene constituite din Calcare de Plopa (calcare recifale).

În galeria activă, pe anumite tronsoane au fost indentificate prezența unor noduli silicioși.

Galeriile peșterii

Istoricul Exporării.

Peștera este cunoscută de către localnici încă din cele mai vechi timpuri, dar nu a prezentat nici un interes deosebit pentru aceștia din cauza dimensiunilor modeste a celor trei intrări din care una reprezintă resurgenta actuală a peșterii, fiind aproape tot timpul anului închisă de apa ce se află în peșteră.

Primul explorator ce pătrunde, explorează și face prima ridicare topografică a peșterii, dar fără a-și publica harta este fostul speolog amator Olaru Nicolaie de la A.S.Stalagmitic Anina, în anul 1989.

Zece ani mai târziu speologii Morac I, Urieș R, Țencușe C și Bondar A, efectuează în luna Iulie 1999 ridicarea topografică pe circa 250 m de galerii.

Profitând de o toamnă lungă și călduroasă este continuată cartarea peșterii până la sifonul amonte pe galeria activă, precum și sectorul situat între intrarea resurgentei până la sifonul situat în avalul galeriei active, peștera ajungând la 411 m dezvoltare.

Echipa care a cartat Morac I, Nagy AI, Ghidel L și Tencușe C. În Noiembrie a aceluiași an este utilizat scafandru autonom în persoana speologului scafandru Milota St, independent din Timișoara, care trece sifonul amonte, explorând un tronson de 70 m de galerii noi, până la un nou sifon greu de parcurs cu echipamentul de scufundare.

Un an mai târziu profitând de seceta prelungită, o nouă echipă a ASER-ului, în componența speologilor Morac I, Bădescu B, Țencușe C, Ghidel L, Burtea D și Popovici O, găsesc sifonul amonte deschis cartând 78 m de galerii până la sifonul final.